

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 11. september 2024 blev i sag nr. 100786:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har familie/indboforsikring. I klageskema af 28/11 2023 har klagerens advokat bl.a. anført:

"På vegne af min klient, [klageren] skal jeg hermed klage over Alka Forsikring afgørelse af 7. marts 2023, hvori Alka Forsikring afviste at udbetale erstatning efter et indbrud hos min klient den 4. december 2022.

Påstanden under nærværende sag er, at Alka Forsikring skal anerkende at der er sket et dækningsberettiget indbrud den 4. december 2022. De stjålne genstande er af min klient opgjort til 480.000 kr.

Sagsfremstilling:

Min klient tegnede forsikring hos Alka Forsikring medio 2018.

Ved en kontakt med Alka Forsikring den 24. oktober 2018 oplyste min klient, at han havde ure til en værdi af knap 200.000 kr., en ring til en værdi af 124.000 kr., samt yderligere smykker. I den forbindelse oplyste Alka Forsikring, at de nu fremsatte krav om en tyverialarm med abonnementsordning hos min klient, og at dette var en forudsætning for en evt. dækning under forsikringen.

Efter drøftelser med Alka Forsikring i 2018 solgte min klient to ure til sin [familiemedlem] i 2019. Min klient sendte efter aftale med Alka Forsikring den 15. januar 2019 salgskvitteringen med oplysning om urene. Alka Forsikring accepterede salgskvitteringen, og sendte samme dag en ny police, hvor klausulen om tyverialarm var fjernet.

Den 4. december 2022 havde min klient indbrud i sin lejlighed. Indbruddet skete ved, at indbrudstyven via min klients altan på 1. sal, havde knust glasset i altandøren og derved åbnet altandøren, hvorved indbrudstyven herefter havde adgang til hele lejligheden. Anmeldelseskvitteringen fremlægges som bilag 1.

Ved indbruddet blev der stjålet værdifulde smykker, herunder en ring til en værdi af 124.000 kr., designertøj for over 100.000 kr., parfumer for over 40.000 kr. samt diverse andre genstande. Ska-
desanmeldelsen fremlægges som bilag 2. Kopi af kvitteringer for designertøjet fremlægges som bilag 3.

Indbruddet blev anmeldt den 5. december 2022.

Min klient fremsendte ligeledes billeder af de forskellige genstande til Alka Forsikring. Disse fremlægges som bilag 2. Min klient har ligeledes en video af de stjålne genstande, der fremlægges som bilag 4. Alka Forsikring har efterfølgende påstået, at min klient på billederne havde det tidligere omtalte ur, som min klient havde solgt til sin [familiemedlem].

På den baggrund udbad Alka Forsikring sig herefter dokumentation for [familiemedlemmets] betaling af urene. Da der var tale om en familiehandel var betalingen sket kontant og løbende over en længere periode, herunder ved modregning. Det var således ikke muligt for min klient at dokumentere betalingen.

Min klients [familiemedlem] bekræftede dog sagsforløbet over for Alka Forsikring. Min klients [familiemedlem] bekræftede ligeledes, at min klient havde lånt urene til særlige lejligheder. Endeligt kunne min klients [familiemedlem] bekræfte, at urene i midten af 2020 var blevet solgt videre til [tredjemand].

Det er ikke lykkedes min klients [familiemedlem] at finde dokumentation for det efterfølgende salg.

På den baggrund afviste Alka Forsikring den 7. marts 2023 at dække indbruddet med den begrundelse, at min klient ikke havde overholdt klausulen om at have en tyverialarm med abonnementsordning. Afgørelsen fremlægges som bilag 5.

Anbringender:

Indledningsvist bemærkes det, at Alka Forsikring i deres afgørelse af 7. marts 2023 anerkender, at der er sket en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Alka Forsikring afviser dog dækning, fordi Alka Forsikring mener, at min klient ikke har overholdt sikkerhedsforskriften omkring en tyverialarm med abonnementsordning.

Det gøres gældende, at der er flere forhold, der hver for sig medfører, at Alka Forsikring skal anerkende erstatningspligten.

Det første forhold er, at min klient har overholdt sikkerhedsforskriften ved at sælge sit ur til sin [familiemedlem]. I den forbindelse bemærkes det, at det er Alka Forsikring, der har bevisbyrden for, at min klient har overtrådt sikkerhedsforholdsreglen, jf. U.1986.449. Det vil sige, at det er Alka Forsikring, der har bevisbyrden for, at min klient alligevel ikke har solgt sit ur til sin [familiemedlem].

Ankenævnet for Forsikring

3.

100786

Til støtte for dette gøres det gældende, at både min klient og hans [familiemedlem] har givet overensstemmende forklaringer om, at [familiemedlem] havde købt urene, ligesom de har givet overensstemmende forklaringer om betalingsformen. Der er således intet, der indikerer, at forholdene ikke skulle være som oplyst af min klient og hans [familiemedlem], og derfor har Alka Forsikring ikke løftet bevisbyrden for, at min klient ikke skulle have solgt sit ur til sin [familiemedlem].

At min klient har lånt det til særlige lejligheder, ændrer ikke på dette, og min klient er næppe den første, der låner smykker af sin familie til særlige lejligheder.

På den baggrund gøres det gældende, at Alka Forsikring skal anerkende forsikringsdækningen.

Såfremt Alka Forsikring kan løfte bevisbyrden for ovenstående, kan min klient kræve erstatning, i det omfang han godtgør, at overtrædelsen af sikkerhedsforholdsreglen har været uden betydning for forsikringsbegivenhedens indtræden og skadens størrelse. En overtrædelse af en sikkerhedsforholdsregel betyder altså for så vidt kun, at Alka Forsikrings ansvar skal bedømmes efter en kausalitetsregel.

Det er min opfattelse, at tyverialarmer med en abonnementsordning er velkendte for indbrudstyve. De forventer, at der er en tyverialarm i de ejendomme, som de begår indbrud i, og de flygter derfor ikke ved lyden af en tyverialarm. I stedet er indbrudstyve trænet i hurtigt at tømme boligen for værdigenstande. Det gøres således gældende, at indbruddet ville være sket, og skadens størrelse ville have været den samme uanset, om min klient havde haft en tyverialarm.

Derudover gøres det gældende, at Alka Forsikring har givet afkald på at ville påberåbe sig, at sikkerhedsforholdsreglen ikke er overholdt. Det støttes bl.a. på, at Alka Forsikring var gjort bekendt med, at min klient havde solgt sit ur til sin [familiemedlem]. Alka Forsikring havde ligeledes modtaget og accepteret salgskvitteringen. Alka Forsikring var således bekendt med, at salget var sket til [familiemedlem], ligesom Alka Forsikring i øvrigt ikke havde udvist interesse for købesummens betaling.

Alka Forsikring var derfor eller burde have været klar over de forhold, som Alka Forsikring nu gør gældende som et forhold, der afviser forsikringsdækning. Alka Forsikring har ikke påtalt dette tidligere, og Alka Forsikring har heller ikke taget forbehold for dette i policen. Dermed foreligger der fra Alka Forsikring et stiltiende afkald på at påberåbe sig overtrædelse af sikkerhedsforskriften.

På baggrund af disse forhold gøres det gældende, at Alka Forsikring skal anerkende forsikringsdækningen."

Selskabet har den 14/2 2024 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Vi har modtaget klage i ovennævnte sag. Sagen drejer sig om Alka Forsikrings afvisning af at yde erstatning for at anmeldt indbrud på klagers bopæl.

Klager anmeldte den 5. december 2022, at han havde haft indbrud den 4. december 2022. Klager boede på første sal og gerningsmanden havde på ukendt vis indfundet sig på klagers altan og havde knust glasset i altandøren og havde dermed kunnet påvirke den indvendige vrider til døren.

Der var ifølge klager stjålet smykker for i alt 270.000 kr., herunder bl.a. en ring til 124.000 kr. samt designertøj for omkring 100.000 kr., parfumer for mere end 40.000 kr. samt øvrige genstande. Klagers krav var på omkring 566.000 kr.

Sagen blev grundet kravets størrelse overgivet til en af selskabets skadekonsulenter, som bad klager indsende dokumentation for kravet.

Klager indsendte - udover fotos af et meget stort antal kvitteringer hovedsageligt fra Birger Christensen, Louis Vuitton og Gucci - billeder, hvor han bar en ring og et ur og billeder af åbne skabe, med tøj og accessories.

Klager sås blandt sandet bære et ur der svarede til det ur han angiveligt havde solgt til sin [familiemedlem] og i skabet med accessories sås blandt klagers øvrige ejendele to ure der svarede til de to ure der fremgik af købekontrakten mellem klager og hans [familiemedlem].

Klager havde kontaktet Alka Forsikring den 24. oktober 2018 og oplyst, at han bl.a. havde to dyre ure til ca. 200.000 kr. samt en ring til 124.000 kr. samt at han ejede flere andre smykker, hvorfor selskabet forklarede klager, at med så store tyvetækkelige værdier var dækning på forsikringen afhængig af, at klager fik installeret tyverialarm med abonnementsordning hos et alarmfirma.

Alka Forsikring fremsendte derfor den 26. oktober 2018 police til klager, som var klausuret med krav om tyverialarm.

Klager havde endnu ikke den 27. december 2018 fået installeret den krævede tyverialarm og klager kontaktede selskabet og oplyste, at han ikke havde råd til at betale for en tyverialarm med abonnementsordning og således ikke kunne opfylde klausulen i policen.

Klager oplyste på den baggrund, at han ville sælge de to ure.

Den 15. januar 2019 kontaktede klager igen selskabet og oplyste, at han havde solgt de to herreure til sin [familiemedlem] og klager indsendte som dokumentation for dette den 17. januar 2019 et foto af et dokument betegnet købskontrakt.

Af dokumentet fremgik alene en beskrivelse af de to herreure samt deres værdi. Dokumentet var underskrevet af klager og klagers [familiemedlem].

Der fremgik imidlertid ikke hverken købspris eller købsbetingelser.

I tillid til klagers oplysninger fremsendte Alka Forsikring samme dag en ny police, hvor kravet om tyverialarm var fjernet.

Behandlingen af anmeldelsen overgik bl.a. grundet kravets størrelse til en af selskabets skadekonsulenter.

Da flere af de fremsendte billeder, som viste klager bærende det dyre ur og et billede, hvor begge urene lå sammen med andre af klagers accessoires, var optaget efter urene skulle være solgt til klagers [familiemedlem] bad selskabet klager dokumentere betalingen af urene.

Ankenævnet for Forsikring

5.

100786

Klager oplyste, at han ikke kunne huske den præcise salgsværdi, samt at det ikke var muligt at dokumentere [familiemedlem] betaling, som var modtaget kontant og blev opbevaret hjemme og brugt til andre køb.

Klagers [familiemedlem] bekræftede, at hun havde købt urene og at hun mente at have givet 50.000 kr. for dem.

Betalingen var sket ad flere omgange med kontanter, som hun havde haft liggende hjemme og hun kunne ikke dokumentere betalingen, heller ikke i form af kontanthævninger.

Klagers [familiemedlem] oplyste, at klager indimellem havde lånt urene, men at hun havde solgt dem videre i 2020.

Alka Forsikring bad derfor klagers [familiemedlem] om at fremsende dokumentation på dette videresalg.

Det har dog heller ikke været muligt for Alka Forsikring, at få oplysning om til hvem urene var solgt eller til hvilken pris urene var solgt eller i øvrigt dokumentation for salget.

Alka Forsikring afviste den 7. marts 2023, på baggrund af de foreliggende oplysninger, at udbetale erstatning, da klager måtte formodes fortsat at have været i besiddelse af urene og klausulen således var fjernet på urigtigt/svigagtigt grundlag.

Klagers advokat indbragte herefter klage over selskabets afgørelse for kvalitetsafdelingen, som 4. august 2023 fastholdt den meddelte afgørelse.

Sagen er nu indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Klager var på skadetidspunktet omfattet af en Indboforsikring i Alka Forsikring med forsikringsbetingelserne IA-01 med en selvrisiko på 1.000 kr.

Forsikringen dækker bl.a. indbrudstyveri i henhold til forsikringsbetingelsernes afsnit 6.9. Forsikringen er som udgangspunkt sumløs, men med begrænsninger i summerne for specifikke kategorier af genstande.

Summen for så vidt angår kategorien 'guld, sølv og smykker' kan forhøjes i 'portioner', såfremt man er i besiddelse af genstande der overstiger standardsummen.

Forsikringen blev, på baggrund af klagers henvendelse den 24. oktober 2018, hvor han oplyste, at han ejede dyre ure (af guld og sølv) og smykker, ændret således at summen for guld, sølv og smykker blev forhøjet og policen blev som følge heraf - i overensstemmelse med selskabets indtægningsregler - klausuleret med krav om tyverialarm med overførsel til alarmcentral.

Det fremgår meget klart af klausulen på policen, at hvis kravet ikke er opfyldt, er der ingen dækning. Dette er ligeledes forklaret klager i telefonsamtalen med selskabet.

Ved en telefonsamtale den 27. december 2018 bad klager om at få fjernet klausulen, da han ikke havde råd til at få installeret alarm med overførsel til alarmcentral.

Alka Forsikring fastholdt kravet om alarm og klager oplyste, at han så ville sælge sine dyre ure og selskabet bad i den forbindelse om at få salgskvitteringen indsendt.

Alka Forsikring modtog kvittering udfærdiget den 2. januar 2019, hvoraf det fremgik, at klagers [familiemedlem] havde købt de to ure af klager.

Der var ikke angivet en købspris på kvitteringen, men alene anført en værdifastsættelse af urene.

Det fremgik, at der var tale om et Breitling ur i sølv, der grundet 'ombygning' (ifølge telefonsamtalen for 80.000 kr. i form af tilføjelse af guld og diamanter) havde en værdi på 160.000 kr. og et Omega Seamaster til en værdi af 40.000 kr.

Der var ingen oplysninger om betaling af urene, men anført 'intern aftale om betaling'.

Klager [familiemedlem] har efterfølgende oplyst, at hun mente at have givet 50.000 kr. for urene.

Det har ikke været muligt for Alka Forsikring at få tilsendt eller oplyst dokumentation for salget til klagers [familiemedlem] i form af betaling for urene (eller at klager har modtaget betaling for urene) og at der var tale om et reelt salg.

Udover den manglende dokumentation for betaling af urene virker det ikke plausibelt, at ure til en værdi af 200.000 kr. skulle være solgt for 50.000 kr.

Da urene fortsat fremgik af den dokumentation klager havde indsendt til selskabet i forbindelse med indbruddet finder selskabet ikke, at der har været tale om et reelt salg, men alene et pro-forma salg for at få fjernet klausulen om tyverialarm.

Alka Forsikring må ud fra den indsendte dokumentation i forbindelse med indbruddet på klagers bopæl konkludere, at begge ure fortsat har befundet sig på klagers bopæl på gerningstidspunktet og at klausulen blev fjernet på urigtigt grundlag for at opnå en økonomisk vinding.

Der foreligger heller ikke dokumentation for, at klagers [familiemedlem] på et tidspunkt i 2020 skulle have videre solgt urene. Alka Forsikring har bedt om dokumentation på dette, men fået oplyst, at det var der ikke.

[Klagerens advokats] oplysning i klagen til Ankenævnet for Forsikring om, at klagers [familiemedlem] medio 2020 havde solgt urene til [tredjemand] samt oplysning om dennes adresse kan selskabet ikke lægge til grund for en mulig revurdering.

Der er tale om en helt ny oplysning, som dog fortsat er ret diffus og først fremkommer med klagen.

Der foreligger fortsat ingen oplysninger om hverken salgspris eller betalingsmåde endsige dokumentation for salget i form af kvittering eller dokumentation for betaling eller modtagelse af salgssummen, hvilket selskabet på baggrund af urenes oplyste værdi ikke finder troværdigt.

Alka Forsikring må således fastholde, at indbruddet på klagers bopæl ikke er dækket på forsikringen, idet klausulen om alarm ikke var opfyldt og at klausulen var blevet slettet på falskt grundlag.

Afslutningsvis skal Alka Forsikring bemærke, at der er forhold ved selve kravet som selskabet ikke finder betryggende.

Klager oplyste bl.a. i 2018, at han ... og derfor ikke havde råd til at få opsat alarmen. Klager har desuden oplyst, at han i 2019 ... På trods af disse oplysninger viser det indsendte krav et omfattende indkøb af dyrt mærkevareøj i perioden 2018 til 2020.

Alka Forsikring har imidlertid ikke taget stilling til det anmeldte krav."

Klagerens advokat har i brev af 22/3 2024 til nævnet bl.a. anført:

"Indledningsvist bemærkes det, at grunden til at [klageren] ikke havde råd til at betale for en alarm skyldtes, at ... på daværende tidspunkt ikke havde et arbejde, og samtidig boede alene i en 4-værelses lejlighed, som han havde overtaget efter sin [andet familiemedlem].

Det bemærkes, at Alka Forsikring den 17. januar 2019 fik tilsendt købsaftalen mellem [klageren] og hans [familiemedlem]. Af købsaftalen fremgik der en beskrivelse af de to ure samt deres værdi (nyværdi). Der fremgik ikke nogen oplysninger om købspris. Alka var således bekendt med forholdene – og accepterede dem – ved at fjerne klausulen på indboforsikringen.

Opmærksomheden henledes i øvrigt på, at når [klageren] sælger urene til sin [familiemedlem], så må det også forventes, at [klageren] vil låne urene ved enkelte lejligheder, hvilket Alka Forsikring måtte have været klar over.

Det bemærkes i den forbindelse, at Alka Forsikring ligeledes har modtaget [familiemedlems] kontoudtog, der viser kontanthævninger på henholdsvis 5.000 kr. og 25.000 kr. samt to huslejebetalinger for [klageren], hvilket samlet beløber sig til ca. 50.000 kr. At [klageren] og hans [familiemedlem] valgte denne fremgangsmåde, hænger sammen med, at [klageren] på daværende tidspunkt ..., og at det derfor muligvis kunne blive et problem, hvis [klageren] pludselig modtog en stor kontant betaling.

Alka Forsikring kan derfor ikke tre år senere gøre gældende, at der lige pludselig ikke længere var tale om et reelt salg. I så fald har Alka vildledt [klageren] til at forsætte forsikringsforholdet velvidende, at de ville afvise ethvert forsikringskrav under forsikringen, således at de indkasserede forsikringspræmie men uden ansvar for senere dækning.

I øvrigt savner det mening, at [klageren] skulle foretage et proformasalg af urene til sin [familiemedlem]. I sådan et tilfælde ville han jo ikke opnå en økonomisk vinding. Det er muligt, at han ville spare udgiften til en tyverialarm, men omvendt ville han heller ikke kunne få dækket urene ved et muligt tyveri.

Det er korrekt, at Alka Forsikring tidligere har efterspurgt oplysninger på hvem, [familiemedlem] solgte uret til. Denne oplysning lå [familiemedlem] ikke inde med, hvorfor oplysningen ikke kunne viderebringes til Alka Forsikring på daværende tidspunkt. Efter længere tids søgen lykkedes det for [klageren] og hans [familiemedlem] at opspore køberen, som hedder ... Udover adressen kan det oplyses, at vedkommende kan kontaktes på ... Alka Forsikring er således velkommen til at kontakte vedkommende og få salget bekræftet. Såfremt Alka Forsikring nægter dette, forhindrer Alka Forsikring en retmæssig oplysning af sagen, i det Alka Forsikring heller ikke vil godtage [klagerens] forklaring herom.

Derudover gøres det gældende, at kravet om en tyverialarm må betragtes som en sikkerhedsforholdsregel, jf. FAL § 51 og ikke en objektiv ansvarsfraskrivelse. Det medfører, at Alka Forsikring kun er ansvarsfri, hvis det anses for godtgjort, at forsikringsbegivenhedens indtræden eller omfang ikke skyldes overtrædelse af forskriften. I den forbindelse gøres det gældende, at der ikke findes uafhængige undersøgelser, der viser, at alarmsystemer mindsker risikoen for indbrud, jf. Tænk.

I forhold til Alka Forsikrings tvivlen på, om [klageren] skulle have haft penge til at erhverve de stjålne genstande, så har Alka Forsikring modtaget udskrift af [klagerens] kontoudtog, der viser, at [klageren] havde likviditet til at erhverve de stjålne genstande. Derudover bemærkes det, at [klageren], før han ..., havde et godt betalt job samtidig med, at han boede hjemme og ikke havde nogle udgifter.

Han sparede derfor mange penge op, hvorved han kunne erhverve de omtalte genstande."

Selskabet har i brev af 9/4 2024 til nævnet bl.a. anført:

"Indledningsvis skal vi bemærke, at årsagen til at klager ikke havde installeret den krævede alarm ikke er relevant for en stillingtagen til kravet, da der er tale om en objektiv dækningsbetingelse på policen.

Advokaten bemærker på side to i sit indlæg, at der er tale om en sikkerhedsforskrift i henhold til Forsikringsaftalelovens § 51 og dermed ikke en objektiv dækningsbetingelse.

Alka Forsikring skal i den forbindelse henvise til Ankenævnet for Forsikring, som i to kendelser har udtalt, at Alka Forsikrings formulering i policen af kravet om tyverialarm er en objektiv dækningsbetingelse - kendelse 86310 og kendelse 91996.

At årsagen til den manglende dokumentation af både pris og betaling i forhold til salget af urene var, at klager ... er ikke diskulperende.

At klagers [familiemedlem] ikke var klar over, hvem hun senere solgte urene til, fandt selskabet som bemærket ikke troværdigt.

Oplysninger om en køber fremkom som tidligere nævnt først med advokatens klage til Ankenævnet for Forsikring og at advokaten i sit indlæg nu tilføjer et telefonnummer på vedkommende og opfordrer Alka Forsikring til at kontakte personen med henvisning til, at det skulle være Alka Forsikrings ansvar at oplyse sagen retmæssigt, må selskabet afvise.

For det første er selskabet af den opfattelse, at formålet med at kontakte den oplyste køber på nuværende tidspunkt må anses for forspildt.

For det andet er det ikke Alka Forsikrings ansvar at 'oplyse sagen retmæssigt'.

Efter almindelige bevisbyrderegler er det den der rejser kravet der må løfte bevisbyrden for kravets rigtighed.

En bevisbyrde som Alka Forsikring selvsagt ikke finder løftet i nærværende sag.

For så vidt angår advokatens afsluttende bemærkning om, at klager før han ... havde et godt job og den fornødne likviditet til at anskaffe de mange dyre designergenstande og smykker, må selskabet gøre opmærksom på de foreliggende oplysninger, hvorefter klager har oplyst, at han mistede sit job i 2018 og ... i 2019.

Advokatens afsluttende bemærkning er desuden ikke i overensstemmelse med advokatens indledende bemærkning om, at klager ikke havde råd til alarmen i 2018, da han ikke havde noget arbejde.

Årsagen til, at klager ikke fik installeret tyverialarm, var da også ifølge klager selv netop at han havde mistet sit job i 2018 og ikke havde råd til dette.

Størstedelen af den indsendte dokumentation for de omfattende køb af mærkevarer stammer fra perioden 2018 til 2020, hvor klager ifølge egne oplysninger var arbejdsløs og/eller sygemeldt, hvorfor Alka Forsikring ikke kan fæste lid til den indsendte dokumentation.

Alka Forsikring finder på baggrund af de foreliggende oplysninger ikke fornøden indikation endsi-ge dokumentation for, at klager skulle have været i besiddelse af sufficient likviditet til at anskaffe den omfattende mængde mærkevarer.

Det bemærkes dog at selskabet for nuværende ikke har taget stilling til selve kravet.

For så vidt angår advokatens anbringende om, at Alka Forsikring skulle have vildledt klager til at fortsætte forsikringsforholdet vel vidende, at selskabet ville afvise et krav tre år senere skal vi bemærke, at selskabet i sagens natur havde tillid til, at klager havde solgt de pågældende ure på det tidspunkt, han oplyste at have solgt dem.

Først med den indsendte dokumentation for det nu skete meget omfattende tyveri af en størrelsesorden på 5.- 600.000 kr. kom det for dagen, at klager formentlig ikke havde solgt de pågældende ure.

Advokatens bemærkninger, om at klager havde tilsigtet en økonomisk vinding ved salget af urene til sin [familiemedlem], stiller selskabet sig stærkt tvivlende overfor.

For det første foreligger der ikke tilstrækkelig dokumentation for salget for det andet skulle [familiemedlemmet] angiveligt drypvis over en længere periode have betalt omkring 50.000 kr. for

urene (der er henvist til uspecificerede kontanthævninger på dels 5.000 kr. dels 25.000 kr.), trods det at urene havde en værdi af 200.000 kr.

Klager havde formentlig været langt bedre økonomisk tjent med at sætte urene til salg i almindelig fri handel.

Alka Forsikring må i det hele fastholde den i vores brev til Ankenævnet for Forsikring af 14. februar 2024 meddelte stillingtagen til det rejste krav, idet selskabet fortsat er af den opfattelse, at klager mod bedre vidende og ved urigtige oplysninger formåede at få Alka Forsikring til at slette klausulen om tyverialarm."

Klagerens advokat har i brev af 26/4 2024 bl.a. anført:

"Sikkerhedsforholdsregel

Det fastholdes, at kravet om en tyverialarm må betragtes som en sikkerhedsforholdsregel, jf. FAL § 51. I den forbindelse henvises der til U.2002.2706V, hvor Vestre Landsret konkluderede:

'En startspærre har til formål at hindre, at bilen startes uden brug af rette nøgle. Forsikringsbetingelsernes vilkår om, at startspærren skal være aktiveret på gerningstidspunktet, er et vilkår for at opnå erstatning for tyveri. Vilkåret er derfor reelt et vilkår, der med henblik på at imødegå den typiske tyveririsiko tager sigte på at regulere førerens adfærd, når køretøjet forlades. Et sådant adfærdsregulerende vilkår må som udgangspunkt antages at være en sikkerhedsforskrift, jf. forsikringsaftalelovens § 51'

Selvom der i nærværende sag ikke er tale om en startspærre til en bil, er princippet det samme. Kravet om tyverialarm er en adfærdsregulerende handling på samme måde som en startspærre, og det må derfor antages at være en sikkerhedsforskrift, jf. FAL § 51.

I den forbindelse bemærkes det, at Alka Forsikring kun er ansvarsfri, hvis tilstedeværelsen af en tyverialarm havde forhindret forsikringsbegivenhedens indtræden eller formindsket størrelse på forsikringstagers krav.

Bevisbyrden for dette må være løftet med henvisning til Forbrugerrådet Tænks artikel herom: [link], hvoraf det fremgår, at tyverialarmer ikke har en dokumenteret effekt på indbrud. Det ses ikke muligt at løfte bevisbyrden på anden vis under en skriftlig behandling.

Salg af urene

Alka Forsikring har tidligere efterspurgt oplysninger på den endelige køber af de omtalte ure. Alka Forsikring har nu modtaget kontaktoplysninger på vedkommende, men nægter nu at efterprøve oplysningerne under henvisning til, at formålet med at kontakte køberen på nuværende tidspunkt må anses for forspildt. Hvordan det skulle være forspildt at få afklaret, om [tredjemand] har købt urene – og dermed om [klageren] forklaring er korrekt – fremstår særdeles uklart.

Alka Forsikring henviser i den forbindelse til, at det ikke er deres ansvar at oplyse sagen retmæssigt. Jeg henleder i den forbindelse opmærksomheden på, at sagen behandles på skriftligt grundlag, og det er derfor ikke muligt at indkalde [tredjemand] som vidne. Såfremt Alka Forsikring ikke ønsker at tale med [tredjemand] er eneste mulighed, at undertegnede selv ringer til vidnet og herefter gengiver [tredjemands] forklaring. Alka Forsikring opfordres (1) til at oplyse, hvorvidt denne fremgangsmåde kan accepteres.

Såfremt fremgangsmåden ikke kan accepteres, bedes Alka Forsikring tilkendegive, hvordan Alka Forsikring i så fald forestiller sig, at vi får afklaret om [tredjemand] har købt urene.

Umiddelbart fremstår Alka Forsikrings afvisning af dette som et bevidst forsøg på at holde vigtige beviser ude af sagen. Såfremt Alka Forsikring fastholder dette standpunkt, bør Ankenævnet afvise sagen, da en stillingtagen til sagens afgørelse vil kræve bevisførelse, som ikke kan ske for Ankenævnet.

At Alka Forsikring i øvrigt allerede ved indleveringen af købsaftalen mellem [klageren] og hans [familiemedlem] ikke troede på [klagerens] forklaring understøttes af den fremlagte policelog, hvor det fremgår:

'... Der er så meget underligt ved sagen her.'

'Han siger, så han vil sælge uret – jeg har sagt, at så vil jeg se en kvittering på at uret er solgt. For jeg tror ikke på ham. Han spørger hvordan kvitteringen skal se ud – lyder som om, det bare en han vil lave, for at sende til mig.'

Med disse bemærkninger er det tydeligt, at Alka Forsikring allerede den 27. december 2018 ikke havde tillid til, at [klageren] havde solgt urene som oplyst, hvilket ellers fremgår af Alka Forsikrings brev af 9. april 2024. Det er derfor tydeligt, at Alka Forsikring har vildledt [klageren] til at fortsætte forsikringsforholdet.

På den baggrund gøres det gældende, at Alka Forsikring allerede i starten af 2019 skulle have reklameret over forholdet, og at deres passivitet har medført et stiltiende afkald på at påberåbe sig overtrædelsen af forholdet. Der henvises til en analog anvendelse af reglen i FAL § 48 og Ankenævnskendelse 47.690.

Øvrige bemærkninger

I forhold til at der er foretaget en masse køb i perioden 2018 – 2020 bemærkes det, at [klageren] har haft en indkomst på salget af urene. Derudover har han vundet ca. 100.000 kr. på kasino, ligesom han optog et lån på 100.000 kr. Dette er alt sammen dokumenteret over for Alka Forsikring, hvilket Alka Forsikring opfordres (2) til at bekræfte.

Grunden til at [klageren] solgte urene til sin [familiemedlem] var fordi han håbede, at han en dag kunne købe dem tilbage. Det bemærkes, at [familiemedlem] solgte urene grundet en skilsmisse. Opmærksomheden henledes i øvrigt på, at [klageren] kun havde 14 dage til at sælge urene, jf. policelog. Det var således ikke muligt på den korte tidsperiode at sælge urene til tredjemand."

Selskabet har i brev af 15/5 2024 fremgår bl.a.:

"For så vidt angår kontakten til den person, der skulle have købt urene af klagers [familiemedlem], finder vi som anført formålet med en henvendelse på nuværende tidspunkt forspildt. Klagers [familiemedlem] kunne ikke huske, hvem hun havde solgt urene til og oplysningen fremkom - trods selskabet spørgsmål - først med advokatens indbringelse af sagen for Ankenævnet for Forsikring knap et år efter indbruddet, hvorfor selskabet ikke vil kunne lægge en udtalelse fra den angivne køber til grund.

Ankenævnet for Forsikring

12.

100786

Der foreligger desuden ingen dokumentation hverken for betaling af urene eller sælgers modtagelse af betaling.

At klagers indkøb i perioden 2018 til 2020 var baseret på en Casino gevinst på 100.000 kr. og et lån på 100.000 kr. gør de gentagne forklaringer om, at klager ikke havde tyverialarm, fordi han ikke havde råd til det endnu sværere at have tillid til.

Alka Forsikring må afvise advokatens henvisning til den mere end 20 år gamle Vestre Landsretsdømme om startspærre i biler, som selskabet ikke finder sammenlignelig med nærværende sag. FAL § 48 handler om det forhold, at selskabet ikke har påberåbt sig en fareforøgelse, hvilket ikke er tilfældet i nærværende sag.

Nærværende sag handler ikke om en opstået fareforøgelse, endsige en fareforøgelse som har været selskabet bekendt, men derimod om urigtige oplysninger i tæt forbindelse med forsikringens tegning.

Den endnu ældre ankenævnskendelse, som advokaten henviser til, kan ikke lægges til grund, da der som nævnt i vores bemærkninger af 9. april 2024 er langt nyere specifik praksis fra Ankenævnet for Forsikring om netop objektive dækningsbegrænsninger i form af alarmkrav."

Sekretariatet bad i meddelelse af 7/6 2024 selskabet om at fremlægge købekontrakt, dokumentation på kommunikation med klageren den 15/1 2019, police af 17/1 2019 og skadeinspektør-rapport/undersøgelsesrapport. Selskabet svarede i brev af 24/6 2024 bl.a.:

"Vi uploader derfor:

- Den ændrede police af 17. januar 2019
- Logs af telefonsamtaler med klager af 27. december 2018 og 15. januar 2019.
- Logs af ændringsmeddelelser på systemet
- Klagers [familiemedlems] mail af 17. januar 2019 med købekontrakt
- De fremsendte screenshots af købekontrakten
- Skadekonsulentens referat af 1. samtale med klager
- Skadekonsulentens interne notat fra sagen

Alka Forsikring skal bemærke, at der udover skadekonsulentens interne log ikke foreligger en rapport i sagen. Skadekonsulentens vurdering af sagen/rapportering af de konstaterede forhold fremgår af den gennemgang af sagens samlede omstændigheder, som fremgår af den afgørelse der blev fremsendt til klager den 7. marts 2023."

Nævnet har fået forelagt bilag, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af købskontrakt dateret den 2/1 2019 fremgår bl.a.:

"Købskontrakt
Information omkring køber og sælger

Sælger: [Klageren]

Ankenævnet for Forsikring

13.

100786

Køber: [familiemedlem]

Beskrivelse af solgte vare

Vare 1:

Art: Herreur

Fabrikat: Breitling

Serie nr.: ...

Ekstra udstyr: Besat med diamanter, original opbevarings boks samt æske medfølger

Kvittering: attest og certifikat medfølger

Værdi: ca. 160.000 kr. grundet ombygning

Vare 2:

Art: Herreur

Fabrikat: Omega Seamaster

Serie nr.: ...

Ekstra udstyr: intet

Kvittering: ingen

Værdi: ca. 40.000 kr.

Pris, betalings- og købsbetingelser

Salg samt overdragelse af ovenstående har fundet sted d. 02.01.2019.

Intern aftale omkring betaling.

Sælger erklærer:

At være enejer af de solgte vare og at varerne er fri og ubehæftet. Desuden erklæres at sælger er indforstået med købekontraktens vilkår.

Køber erklærer:

At være myndig og indforstået med købekontraktens vilkår. Køber erklærer desuden at have modtaget en kopi af købekontrakten."

Af selskabets interne telefonnotat af 27/12 2018 fremgår bl.a.:

"Han ringer og siger, at han ikke har fået alarmen endnu.

Sagt at vi kræver alarm for at få dækning - som også er oplyst i oktober. Og at smykkerne ikke er dækket før han har alarmen!

Han siger han har 11 bukser som koster 9.000 kr. - så er det jo underligt, at han ikke har råd til en alarm?? Og smykker for 400.000 kr. hans bs er afmeldt da han ikke har penge på kontoen da han er fyret. Der er så meget underligt ved sagen her.

Han siger, så han vil sælge uret- jeg har sagt, at så vil jeg se en kvittering på at uret er solgt. For jeg tror ikke på ham. Han spørger hvordan kvitteringen skal se ud- lyder som om, det bare er en han vil lave, for at sende til mig.

Ankenævnet for Forsikring

14.

100786

Oplyst han har 14 dage til at få alarm ellers opsiger vi forsikringen med øjeblikkelig virkning – og at smykkerne ikke er dækket indtil da."

Af selskabets interne telefonnotat af 15/1 2019 fremgår bl.a.:

"Ft ringer igen for at høre til dækning på hans indbo og siger han har solgt hans ur til hans [familiemedlem], til en værdi af ca. 160.000. Der er et [breitling] ur der er ombygget, selve uret står til ca. 83.000 og så er det ombygget for 80.000 et sølvur med guld på og med diamanter. Der er også et omega ur som han ikke vil have forsikret, jeg kan ikke få ham til at fortælle hvad det nærmere er for et ur, men det vil han også sælge til [familiemedlem]. Jeg har igen talt med ..., da jeg synes hele den her historie lyder meget mærkelig, og kan se at vi tidligere har sagt nej til at sanere ham ud. ... fastholder at han ikke skal saneres ud og at vi godtager at han har solgt uret til [familiemedlem], så han skal blot sende en kvittering hvor mærke, model, årgang samt navne fremgår. Ft spør-er om der skal pris på for det rager jo ikke os, det giver mig, et klart indtryk af at der ikke har været penge involveret i den handel og, det blot er 'proforma'. ft skal ud og rejse og spørger om han er dækket ved indbrud i de 14 dage, da han har mange andre dyre ting, forklarer ft at så længe han ikke har sendt kvittering er der absolut ingen dækning ved indbrud, når han ikke har alarm. Ft vil sende kvittering med det samme."

Af e-mailkorrespondance af 17/1 2019 med vedhæftet police af 17/1 2019 mellem familiemedlemmet og selskabet fremgår bl.a.:

"[familiemedlem] Nærværende købskontrakt sendes efter aftale med jer. Kundes cpr. ...

...

[Selskab] Se p1094088867.

...

Police – indboforsikring

Hermed sender vi dig policen for Indboforsikring

Policenummer: ...

Policen er gældende fra: 17. januar 2019

...

Dækning

Indboforsikring inkl. pludselig skade

Almindeligt indbo

Penge

Guld, sølv, smykker mv.

Cykler

Småbåde og windsurfere

Samlinger

Summer

Sumløs

Kr. 75 .000 pr. ting

Kr. 25.000 pr. skade

Kr. 200.000 pr. skade

Kr. 12 .500 pr. cykel

Kr. 25.000 pr. skade

Kr. 200 .000 pr. skade

...

Klausuler

Månedlig betaling

For at opretholde månedlig betaling forudsætter det, at forsikringen er tilmeldt betalingsservice eller MobilePay. Alka kan ændre betalingsterminen til helårlig betaling, hvis denne forudsætning ikke længere er opfyldt.

Tidligere forsikringsforhold

Ankenævnet for Forsikring

15.

100786

I forbindelse med at vi har indgået denne forsikringsaftale med dig, har du oplyst:

1. at du ikke har været ude for, at et andet selskab har stillet krav om skærpede vilkår for din indboforsikring, at de ikke har opsagt forsikringen og at den ikke er udgået på grund af restance i andet selskab.
2. at din husstand har anmeldt 0 skade(r) på jeres hidtidige indboforsikring indenfor de seneste 3 år (beregnet fra det tidspunkt, hvor aftalen med Alka blev indgået)."

Af selskabets interne notat af 17/1 2019 fremgår bl.a.:

"ft har sendt kvittering på salg af ur, har nedskrevet sum på guld og sølv."

Det fremgår af forsikringsbetingelserne:

6.9 Tyveri Dette skema viser de former for tyveri der er dækket af indboforsikringen.

	Indbrudstyveri	Simpelt tyveri	
Tyveribegreber/ steder	Tyveri ved indbrud i forsvarligt aflåst bygning eller lokale.	Tyveri uden for bygning eller fra uafåst bygning eller lokale.	Tyveri fra lukkede og aflåste biler, beboelses-vogne, private sø-, luft- og lystfartøjer samt beboede campingvogne og telte.
Forsikringen dækker ikke:	Tyveri fra bolig, der har været ubeboet i mere end 6 måneder. Tyveri fra bygning eller lokale, hvor der ikke har været nogen hjemme og hvor tyven har skaffet sig adgang gennem vinduer, der ikke har været tilhæspede eller døre, der ikke har været låste. Tyveri fra hotelværelse, kahyt eller togkøbe, når der ikke kan konstateres voldeligt opbrud,	Glemte, tabte eller forlagte ting. Tyveri begået af en person der er omfattet af forsikringen eller af en medhjælper eller logerende. Tyveri af ting, som befinder sig i boligen, når denne er ubeboet, udlånt eller udlejet. Ting under opmagasinering. Tyveri, når du har udvist grov uagtsomhed.	Glemte, tabte eller forlagte ting. Tyveri begået af en person der er omfattet af forsikringen eller af en medhjælper eller logerende. Tyveri, hvor voldeligt opbrud ikke kan konstateres. Dog dækkes op til 5.000 kr. fra aflåst bil, selvom voldeligt opbrud ikke kan konstateres. Tyveri, når du har udvist grov uagtsomhed.
Forsikrede ting	Begrænsninger i dækningen		
Almindeligt privat indbo jf. punkt 5.1.1.	Dækker højst 75.000 kr. • i lofts- og kælderrum i etagebyggeri og • i udhuse og garager. Værktøj, rekvisitter eller instrumenter som du ejer og bruger i dit erhverv som lønmodtager er også dækket i forsvarligt aflåste arbejdsskure og containere.	Dækker højst 50.000 kr. • i lofts- og kælderrum i etagebyggeri, • i udhuse og garager og • for udvendig bagage på biler herunder i bagageboks. Dækker ikke: • Husdyr, • Værktøj, rekvisitter eller instrumenter som du ejer og bruger i dit erhverv som lønmodtager	Dækker højst 50.000 kr. for værktøj, rekvisitter eller instrumenter som du ejer og bruger i dit erhverv som lønmodtager. Dækker ikke: • Husdyr • Elektroniske genstande som har været placeret så de har været synlige udefra.
Penge m.m. jf. punkt 5.1.2.	Dækker ikke	Ikke dækket	Ikke dækket
Guld, sølv, smykker m.m. jf. punkt 5.1.3.	• fra lofts- og kælderrum i etagebyggeri, • fra udhuse og garager, • ved opmagasinering jf. punkt 4.1.3.	Fra plejehjemsbolig jf. punkt 4.1.4 dækker vi dog med op til 10.000 kr. pr. skade.	Ikke dækket

Nævnet har fået forelagt selskabets forretningsgang for krav om tyverialarm.

Nævnet udtaler:

Klageren fik pr. 25/10 2018 indsat en klausul om tyverialarm i sin police, idet han bl.a. ejede 2 ure til ca. 200.000 kr. Klageren fik pr. 17/1 2019 fjernet klausulen, idet han sendte købskontrakt på, at han havde solgt urene til et familiemedlem. Klageren anmeldte den 5/12 2022, at han den 4/12 2022 havde indbrud. Klageren opgjorde sit krav til ca. 566.000 kr. for bl.a. smykker, parfumer og designertøj. Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klageren ikke har overholdt klausul om tyverialarm. Klageren ønsker dækning.

Selskabet har anført, at klausulen om tyverialarm var gældende på tidspunktet for indbruddet. Salget af urene til familiemedlemmet var et pro forma-salg for at få fjernet klausulen om tyverialarm. Klausulen blev fjernet på svigagtigt grundlag, idet klageren på indbrudstidspunktet fortsat var i besiddelse af urene og ikke kan dokumentere, at familiemedlemmet har betalt for urene. Selskabet har i anden række anført, at selskabet ikke har taget stilling til klagerens krav, men at der er forhold ved kravet, som selskabet ikke finder betryggende. Selskabet stiller spørgsmålstejn ved, om klageren var i besiddelse af sufficient likviditet til at anskaffe den omfattende mængde stjalne mærkevarer.

Klageren har anført, at salget af urene er reelt. Klageren har blot lånt urene af familiemedlemmet. Klageren har anført, at selskabet fik tilsendt købskontrakten (som ikke indeholdt oplysning om købspris) og accepterede forholdene ved at fjerne klausulen. Selskabet kan ikke tre år senere gøre gældende, at der ikke er tale om et reelt salg. I så fald har selskabet vildledt klageren til at forsætte forsikringsforholdet velvidende, at selskabet ville afvise ethvert forsikringskrav under forsikringen, så de indkasserede forsikringspræmie, men uden ansvar for senere dækning. For så vidt angår kravet på 566.000 har klageren anført, at han har fremlagt kontoudtog til at underbygge, at han havde råd til at erhverve de stjalne genstande. Pengene kom fra salg af urene, kasinogevinst og lån.

Ankenævnet for Forsikring

17.

100786

Det fremgår af købskontrakten, at "salg samt overdragelse af ovenstående har fundet sted d. 02.01.2019. Intern aftale omkring betaling".

Det fremgår af police af 17/1 2019, at klausulen om indbrudsalarm er fjernet.

Det fremgår af dækningsskemaet i forsikringsbetingelsernes punkt 6.9, at forsikringen dækker indbrudstyveri.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at selskabet ikke er berettiget til at afvise dækning med henvisning til, at klausulen om tyverialarm fortsat var gældende på tidspunktet for indbruddet.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren har fremlagt en salgserklæring, hvorfor urene ikke er klagerens ejendom og ikke omfattet af forsikringsdækningen. Nævnet bemærker, at selskabet ikke har været i risiko for urene, siden klageren fremlagde salgserklæringen, og at klageren ikke ses at fremsætte krav om forsikringsdækning for urene.

Nævnet finder, at selskabets fuldstændige afvisning af det fremsatte krav er sket på et relativt spinkelt grundlag, mens klagerens dokumentation for sit krav ligeledes kunne være underbygget væsentligt bedre.

Nævnet henviser til sag 95.022, der angår en tilsvarende situation (hvor forsikringsselskabets primære afvisningsgrund var forældelse, som nævnet ikke var enig i). Nævnet bemærker, at sag 95.022 senere er afgjort ved domstolene, og at dommen er omtalt i på side 60 i nævnet årsberetning 2023.

På den baggrund finder nævnet, at det ikke er muligt at vurdere, hvem der har ret ud fra de oplysninger, der er i sagen. Det vil kræve en bevisførelse, der ikke kan ske for nævnet. I givet fald må bevisførelsen ske ved domstolene, hvor der kan afgives partsforklaring og afhøres vid-

Ankenævnet *for* Forsikring

18.

100786

ner, og hvor de enkelte af klagerens krav vil kunne være genstand for en mere indgående bevisførelse.

Det følger herefter af vedtægternes § 4, stk. 1, at nævnet må afvise at afgøre sagen.

Ankenævnet *for* Forsikring

19.

100786

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Klagegebyret tilbagebetales.

Jens Kruse Mikkelsen

formand